

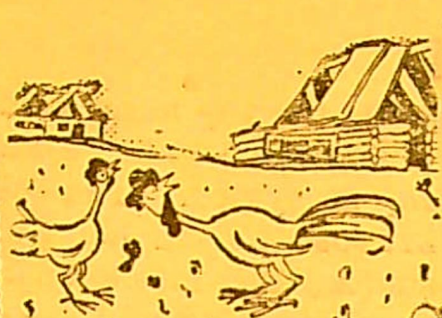

Nepateisinamas nusiramimas

Antroje šio mėnesio pusėje prasideda Visasajunginio jaunimo festivalio pirmas ratas. Pirmas ratas — tai rajono, miesto festivaliai. Mūsų rajone vykstančiame festivalyje dalyvaus ir skaitlingas kolūkinis jaunimas. Kokį gi darbą vykd...

saviveiklos kolektyvo parengimas susilpnėjo ne dėl to, kad jaunimas užimtas laukų darbuose — sėjos darbai prasidėjo vos prieš pora dienų. Priežastis visai kitokia — komjaunimo organizacijos sekretorės nerūpestingumas ir nusiramimas. Kitos darbo su jauni...

Stai kaip pasirūpino paukščiais.

J. Zemaitės vardo kolūkio paukščių fermoje yra apie 100 vištų. Per septynis šių ūkinų metų mėnesius visos jos, kaip tai tvirtina fermos vedėjas ir kolūkio sąskaitybos darbuotojai, sudėjo 111 kiaušinių. Nereikia didelių matematinių sugebėjimų suskaičiuoti, jog vienai vištai tenka vos kiek daugiau kaip po vieną kiaušinį. Per 7 mėnesius višta padėjo vieną kiaušinį! Ar neturėtų tas skaičius sukelti kolūkio vadovų susirūpinimo? Juo labiau jie turėtų susirūpinti, pasiklausti, kiek gi tas vienas kiaušinis kainuoja kolūkiui. Vištoms sušerta 13 centnerių grūdų ir tiek pat bulvių. Paukštininkai M. Semionovai pri...

„AUKSINIAI“ KIAUŠINIAI

karto daugiau bulvių, negu buvo sušerta vištoms. Paukštininkams priskaičiuota dvigubai daugiau darbadienių. O kokia nauda iš jų? Paukštininkės, tiesa, sako, kad šie paukščiai jau sudėjo keliolika kiaušinių. Tačiau ir tie ligi gegužės mėnesio nebuvo užpajamuoti. Kodėl gi paukščių ferma neša kolūkiui ne pelną, o nuostolius? Geriausiai tai gali apibūdinti liaudies patarlė: „Kaip šauksi, taip ir atsilies“. Kokiose gi patalpose laikomi vištos? Jau duji metai vištėdės stogas kiauras lyg rėtis, vištos braido po purvyną, pačios neretai šlapios. Po grindimis — apgriuvęs rūsys. Iš jo žiemą skverbiasi šaltis. Praeitą žiemą net malkomis nebuvo apsirūpinta iš anksto. Kūreno žaliomis, nepakankamai. Dėl to vištėdė buvo labai šalta. Dalis vištų visai sušalo, dalis — apšalo kojas, skiauteres. O kaip gi vištos prižiūrimos, kaip šeriamos? Lesina jas kada pakliuvo ir kuo pakliuvo. Valdyboje, nepasiziūrėję, visą žiemą lesalui išrašydavo tik bulves, o dabar — tik grūdų atliekas. Paukštininkės irgi ramia širdimi numeta O štai 7 mėnesių produkcija!

paukščiams ką gavusios. Davinio įvairumas, mineralinės medžiagos lesalui — apie tai niekas negalvoja. O ir pati produkcijos apskaita nevedama. Paukštininkės darbo niekas nekontroliuoja. Kada nori, tada pristato į kolūkio valdybą žinias apie gautų kiaušinių kiekį. Todėl buvo atsitikimų, kad jie išbuvo ne užpajamuoti po 1—2 mėnesius. O kaip jie laikomi, ar visus juos užpajamuoja, — niekas nepasiteiravo. Net į inkubatorių kiaušinius pati paukštininkė pristato. Aišku, kad toks bekontroliškumas sudaro palankias sąlygas pašarų švaistymui, jų, o taip pat ir kiaušinių grobstymui. Brangiai kainuoja kolūkiui atsakingų už paukštininkystę darbuotojų neūkiškumas ir apsilaidimas. V. Daunoras

Sverdlovsko srityje į televaldymą pervesa keturios tarpinės stotys ir viena hidroelektrų stotis, esančios nuo dispečerinį punktų nuo 20 iki 100 km nuotolyje. Nuotraukoje: Nižnetagilsko elektros tinklo centro tarnybos dispečeris A. Karaseva prie tarpinės elektros stoties valdymo pulto. L. Velikžanino nuotr. (TASS).

Laiku atsiskaitykime su valstybe Daugelis mūsų, P. Cvirkos vardo, kolūkio kolūkiečių teisingai suprantą ir įvertiną savalaikio atsiskaitymo su valstybe paruošomis reikšmę. Stai, kolūkietė T. Šliapkinienė pilnai atsiskaitė su valstybe pieno paruošomis, dabar stato pieną kiaušinių ir mėsos paruošų sąskaiton. Bet visai kitaip į paruošas valstybei žiūri I laukininkystės brigados brigadininkas drg. Paradnikas. Paruošas valstybei jis vykdė labai lėtai. Per pirmąjį ketvirtį jis į pieno priėmimo punktą nepristatė nė vieno litro pieno. Argi negailima, drg. Paradnikai, per tris mėnesius pristatyti valstybei 25 litrų pieno? E. Vadišenė

Slais metais Zarasų tarprajoninė inkubatorinė stotis Zarasų, Dusetų ir Dukšto rajonų kolūkių paukščių fermoms papildyti duos 70 tūkstančių vienadienių paukščiukų. Daugelis kolūkių jau atsėmė pirmąsias paukščiukų partijas. Nuotraukoje: inkubatoriaus vedėja M. Sereičikaitė (dešinėje) ir rūšiotoja V. Beinorienė ruošia ciling vienadienių viščiukų siuntą į kolūkius. M. Deičo nuotr.

Iš žemės ūkio pirmūnų patyrimo GAUSUS LINŲ DERLIUS

Smolensko srities Chom-Zirkovskio rajono Budiono vardo kolūkis iki pastarųjų metų mažai skyrė dėmesio linininkystei. Linų derliai mūsų kolūkyje buvo menki, o pajamos gaunamos už linus — nedidelės. Kolūkiečiai ėmė kalbėti, kad tokia pažūra į šią žemės ūkio kultūrą yra neleistina. Praeitais metais artelės nariai, susipažinę su partijos ir vyriausybės nutarimų dėl linininkystės išvystymo, pradėjo rūpintis linų derlingumo pakėlimu. Buvo sudarytos linų auginimo grandys, kolūkio valdyba pasirūpino sėkla, organinių ir mineralinių trąšų paruošimu. Mano grandžiai paskyrė 8 hektarus žemės, kur priešsėliu buvo daugiametės žolės. Kiekvieną pūdy-mo hektarą patėjęs 30 tonų mėšlo, sukompostuoto su trim centneriais fosforimilčių ir 4 centneriais kalkių tufo. Dirvos iš rudens suartė nesusėjimoje. Todėl linus sėjome į pavasari su-

artą dirvą, kartu išberdami į kiekvieną hektarą po 3 centnerius superfosfato, 1 centnerį fosforimilčių ir 1,2 centnerio kalio druskos. Lauką kultivavome lėkštiniiais skutikais, prikabinę lengvas „zig-zag“ akėčias. Po to, kai dirva sugulėjo, atlikome pakartotini kultivavimą ir papildomai į kiekvieną hektarą išbėrėme po 3 centnerius pelenų, 1,6 centnerio paukščių mėšlo ir 75 kilogramus amonio salietros. Norėdami pasėti sėklą 1,5—2 centimetrų gyliu, lauką sulyginome. Pernykštis pavasaris buvo šaltas ir vėlyvas, dirva išlilo vėlai. Linus buvo galima sėti tik nuo birželio 3 dienos. Prieš sėjant sėklą pašildėme oriniu šiluminio būdu, išbeicavome granozanu ir apibarstėme heksachloranu. Pusę sklypą suskirstėme į laukelius ir paskirstėme juos grandies nariams. Tai pakėlė narių atsakomybę už ravėjimo darbus ir buvo įvykdytos visos pasėlių priežiūros priemonės. Linus reikia gerai patręšti. Mažiausias vieno ar kito trąšų elemento trūkumas atsiliepia linų augimui ir produkcijos kokybei. Į tai taip pat atkreipėme dėmesį. Prieš pradėdami puirenti tarpueilius, mes papildomai patėjędavome pa-

sėlius amonio salietra. Antrą papildomąjį tręšimą atlikome atrankiniu būdu tik ten, kur linai buvo menki, blogai augo ir buvo blyškiai žalsvos spalvos. Visa tai padėjo susidaryti lygiems stiebeliams visame pasėlių plote. Linai išaugo lygūs, tankūs. Jų aukštis siekė 125—135 centimetrus. Tačiau išauginti linus maža. Reikia dar laiku ir be nuostolių juos nuimti. Linus pradėjome rauti tada, kai jie buvo pasiekę ankstyvą geltoną brandumą. Linus rovėme, kaip ir ravėjome, individualaus vienetinio darbo pagrindu. Nurautus linus rišome nedideliais pėdeliais ir rikiavome į eilutes, nukreiptas savo pločiu į pietus. Pėdelius laikas nuo laiko apgrėždavome, vėjo apversdavome vėl pastatydavome. Išdžiovinę tuoj pat juos kuldavome, sėmenis papildomai valydavome rūšiuotu „Triumfas“ ir veždavome į sandėlius, o linų stiebelius išklajome klajoklose.

Kadangi linai prinoko vėlai ir jų rovimas truputį užsitęsė, stiebelius teko kioti ne rugplučio mėnesį, o pirmoje rugsėjo pusėje. Prieš klajant pėdelius rušiavome pagal stiebų storį ir ilgį. Aukštos rūšies pluoštą galima gauti tik griežtai prisilaikant klajėjimo terminų. Vadinas, reikia atidžiai stebėti stiebų atsiklojimą ir laiku juos surinkti. Rinkdami šiaudelius rūšiavome pagal ilgį, storį ir spalvą, dėjome į kūgius ir po to išdžiovinę vežėme į pasiūrę. Čia dar kartą juos rušiavome, surišome į pėdus ir pašalinome susiraižymus. Viso to dėka mes gavome aukštos kokybės produkciją. Mūsų grandis iš kiekvieno hektaro gavo po 10,5 centnerio sėmenų ir 11,4 centnerio linų pluošto. Realizavus šią produkciją, artelės piniginės pajamos siekė virš 436 tūkstančių rublių. Tai maždaug 55 tūkstančiai rublių iš hektaro. Be pinigų, kolūkiečiai už linus gavo apie 40 tonų kviečių, 1,5 tonas augalinio aliejaus ir daug cuk-

raus. Pernaš išdirbau 390 darbadienių ir gavau už juos 5.400 rublių, beveik 10 centnerių kviečių, 57 kilogramus sviesto ir cukraus. Be to, man buvo išmokėta premija — priedas 12.880 rublių. Mano grandies narė Uljana Kolečkina išdirbo 320 darbadienių. Už juos ji gavo 4 tūkstančius rublių, 8 centnerius kviečių, 44 kilogramus sviesto ir cukraus. Komunistų partijos XX suvažiavimas iškėlė linų auginimo uždavimą — žymiai išplėsti linų pasėlius ir padidinti jų derlingumą, smarkiai pagerinti linų produkcijos kokybę. Budiono vardo artelės kolūkiečiai su pakilimu sutiko partijos nutarimą. Slais metais mano vadovaujama grandis augins ne 8, bet 12 hektarų linų. Mes nepagalvėsime jėgų, kad duotume Tėvynei dar daugiau aukštos kokybės linų produkcijos. J. Filpova Smolensko srities Chom-Zirkovskio rajono Budiono vardo kolūkio grandininkė

